

עמ"ת 42015/08/22 - מדינת ישראל נגד מוחמד הימוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

עמ"ת 42015-08-22 נ' (עציר)
תיק חיצוני: 355169\2022

בפני
העוררת
נגד
המשיב
החלטה

כבוד השופט נמרוד פלקס
מדינת ישראל
מוחמד הימוני (עציר)

1. ערר על החלטת בית משפט השלום (כב' השופט א' פרסקי) במ"ת 29253-08-22, בה הורה על שחרור המשיב ממעצרו, ככל שיפקיד בקופת בית המשפט סך 7,500 ₪ וימציא התחייבות עצמית וערבות שני צדדי ג', בסך 20,000 ש"י כל אחת, לשם הבטחת התייצבותו לכל הליך חקירה או משפט.
2. כעולה מהחלטת בית משפט קמא, כנגד המשיב ושני אחרים (שניהם להלן - "**המעורבים**") הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע והחזקת כלי פריצה לרכב בצוותא. למעורבים מיוחסת אף עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק, ואילו למשיב מיוחסת אף עבירה של הסעת תושב זר שלא כדין. המשיב הודה, כי הסיע תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, אך כפר בקיום ראיות לכאורה ביחס לתוכנית העבריינית המיוחסת לו. בית משפט קמא מצא, שמהודעת מי מהמעורבים עלה, כי המשיב הסיע את המעורבים ברחובות ירושלים במטרה לחפש כלי רכב לגניבה, ובכך יש כדי ללמד על מודעותו לכאורה על מטרת הנסיעה. יחד עם זאת קבע בית המשפט קמא, כי אין באמור כדי ללמד באופן מובהק, על חלקו של המשיב בגיבוש קשר לביצוע פשע, מלכתחילה, או על שותפות כוללת במעשה העבירה המתוכנן. עוד נקבע, כי די בכך שהמשיב הסיע את המעורבים לשם חיפוש כלי רכב בכדי לגנבם, בכדי להוביל למסקנה שקשר קשר לביצוע פשע.
3. בית משפט קמא הצביע על כך שכניסה לישראל שלא חוק במטרה לגנוב רכב היא תופעה המקימה סיכון לרכוש, ועל כך יש להוסיף את המורכבות הביטחונית הנגזרת מכניסה שלא כדין לישראל. בנסיבות אלו מצא בית המשפט קמא, שהמעשים המיוחסים למשיבים מקימים עילת מעצר של מסוכנות, אך בעוצמות שונות, בהתאם לחלקם.
4. כפועל יוצא מהקביעות האמורות מצא בית משפט קמא להבחין בין כל אחד מהמעורבים ובינם לבין המשיב. זאת אף בשים לב לעברו הפלילי השונה של כל אחד מהם. בית משפט קמא הבחין בין חלקם של המעורבים לבין חלקו של המשיב - בכל הנוגע לעבירת קשירת הקשר לביצוע פשע - ומצא שחלקם של המעורבים והראיות כנגדם, ניכרים יותר ביחס לחלקו של המשיב והראיות כנגדו, ובכך יש כדי להקρίין על מסוכנות פחותה של המשיב ביחס למעורבים. עוד מצא בית משפט קמא, כי עברו הפלילי המכביד של מי מהמעורבים אינו מאפשר לשחררו לחלופת מעצר, ואילו היעדר עברו הפלילי של המעורב האחר מאפשר שחרורו בתנאים, כפי שנקבעו בעניין המשיב.

5. דומה, כי שני השיקולים שהביא בית המשפט קמא בחשבון בעניינם של שני המעורבים והמשיב הם: חלקו של כל אחד מהם בעבירת הקשר לביצוע פשע ועברם הפלילי. מקום בו למי מהמעורבים הן עבר פלילי והן חלק ניכר בעבירת הקשר, נקבע שיש להותירו במעצר עד תום ההליכים; ואילו מקום בו למי מהמעורבים והמשיב אך אחד מהשניים, קרי - חלק ניכר בעבירת הקשר, אך היעדר עבר פלילי, או עבר פלילי אך חלק מועט בעבירת הקשר, נקבע, כי ניתן לשחררו ממעצר בתנאים כאמור.

6. העוררת משיגה על החלטת בית משפט קמא, עת היא מפנה את עיקר טענותיה לכך שלא ניתן משקל מספיק לעברו הפלילי המכביד של המשיב ולחומרת מעשיו, המלמדים הן על מסוכנותו והן על כך שאינו סר למרות החוק. העוררת הציגה את רישומו הפלילי של המשיב, אשר ממנו עולה, כי על אף גילו הצעיר (כעשרים ושלוש שנים) צבר המשיב לחובתו מספר רב של הרשעות בפליליים. כך הורשע עד כה בעבירות של היזק לרכוש במזיד ממניע גזעני; ניסיון לתקיפת שוטר, לרבות כשהתוקף נושא נשק; החזקה או שימוש בסמים לצריכה עצמית; ואף ניסיונות לפריצה, הפרת הוראה חוקית, התחזות והיזק לרכוש. בגין הרשעתו האחרונה נגזר על המשיב עונש מאסר בפועל למשך ארבעה חודשים, וכן מאסר על תנאי, עת התנאי בר הפעלה. המשיב שוחרר ממאסרו במחצית חודש יולי האחרון, פחות מחודש קודם לביצוע העבירות המיוחסות לו בהליך הנוכחי. העוררת אף מצביעה על הרשעת המשיב בעבירת תעבורה, אשר בעטיה אף נשלל רישונו, עת העבירות המיוחסות למשיב בהליך הנוכחי בוצעו כאשר המשיב הוא שנוהג ברכב, אף שרישיונו נשלל.

7. המשיב סבור, כי דין הערר להידחות, עת עסקינן בעבירות רכוש, אשר כקביעת בית משפט קמא חלקו בעבירה העיקרית קטן מחלקם של המעורבים, והראיות כנגדו פחותות מאלו שכנגד המעורבים. עוד טוען המשיב, שהעוררת לא הגישה את הערער בתוך פרק הזמן שקצב בית משפט קמא, ומשכך הוחזק המשיב במעצר בפועל משך כשעתיים באופן בלתי חוקי.

8. לעניין אחרון זה יוער, כי לטענת העוררת הערר הוגש במועד, אך מפאת תקלה במזכירות בית המשפט לא התקבל. ממילא, טענה בדבר מעצר בלתי חוקי - אף אם הייתה נכונה - נשקלת על רקע יתר הנסיבות, ואינה מהווה טעם בלעדי המצדיק שחרור ממעצר. כפי שיובהר להלן, כלל הנסיבות מובילות להותרת המשיב במעצר עד תום ההליכים, ואף אם אניח, כי נפל פגם במעצרו, אין בכך כדי לשנות את המסקנה האמורה (ואעיר, כי לא הונחה תשתית מספקת למסקנה, שאכן הוחזק המשיב במעצר באופן בלתי חוקי).

9. לאחר שנתתי את דעתי לטיעוני הצדדים מצאתי, כי יש לקבל את הערר. אבאר טעמיי.

10. בית משפט קמא מצא, כי קיימות ראיות לכאורה שהמשיב ביצע עבירות של הסעת תושב זר השווה שלא כדין, והחזקת כלי פריצה לרכב בצוותא. יחד עם זאת אף שמצא, שהמשיב הסיע את המעורבים ברכבו, תוך מודעות למטרתם לאתר רכב ולגנבו, מצא בכך משום דרגה מופחתת של שותפות המשיב עם המעורבים בקשר לגניבת הרכב. מסופקני האם היה מקום לאבחנה זו. מקום בו נקבע כאמור, כי המשיב היה מודע למטרת הסעת המעורבים, וכוונתם לאתר רכב לשם גניבתו, והוא נטל חלק משמעותי בניסיון להוצאת אותה תכנית אל הפועל, עת כאמור הסיע את המעורבים, ואפשר בכך את כניסתם לישראל ואת ניסיונם לאתר את רכב לגנבו - אין חשיבות

ממשית לשאלה אם היה המשיב שותף לאותו קשר לגניבת רכב מראשיתו, או שמא, כהיית בית המשפט קמא, הצטרף לשם הוצאתו אל הפועל בשלב מאוחר יותר. השוו: פ"פ 9095/18 **סיידה נ' מדינת ישראל** (2019).

11. כפועל יוצא מהאמור מקובלת עלי קביעת בית משפט קמא, כי המעשים המיוחסים למשיב (ולמעורבים) מקימים עילת מעצר של מסוכנות. יחד עם זאת איני שותף למסקנתו, כי יש להבחין בין אותו מעורב שנעצר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו, לבין המשיב. זאת להבדיל מהאבחנה שבוצעה - ובצדק - בעניינו של המעורב האחר, אשר שוחרר בתנאים, בשים לב לכך שלא נזקפו לחובתו הרשעות קודמות.

12. אכן חלק מהעבירות המיוחסות למשיב הן עבירות רכוש, אשר אינן מקימות עילת מסוכנות סטטוטורית. אין בכך כדי לשלול את האפשרות שבנסיבות פרטניות תתקיים עילת מעצר מחמת מסוכנות, אף בעבירת רכוש. שכן לעיתים עבירת רכוש עלולה לפגוע בסדרי החברה ובכך לסכן את בטחונה ואת בטחון חבריה. ראו: פ"פ 5431/98 **פרנקל נ' מדינת ישראל** פ"ד נב(4) 268, 272 (1998); פ"פ 4772/17 **סולמי נ' מדינת ישראל** (2017). בין היתר נקבע כי עבירות רכוש עשויות להקים עילת מעצר מסוג מסוכנות "כאשר העבירות מבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של כמה עבריינים". ראו: פ"פ 11136/03 **מדינת ישראל נ' איטח**, פ"ד נח(5) 337 (2003), פ"פ 9132/17 **זר נ' מדינת ישראל** (2017). במקרה דנן מדובר לכאורה בעבירות נפוצות, שבוצעו תוך תכנון ובצוותא. למסוכנות זו מתווספת המסוכנות הנובעת מהעבירה של הסעת שוהה שלא כדין, שכן כבר נקבע כי "הימצאותם של שוהים בלתי חוקיים בתחומי ישראל, היא תופעה שיש בה משום מסוכנות אינהרנטית לציבור אזרחי ישראל, קל וחומר באקלים הביטחוני בו מצויה המדינה". ראו: פ"פ 4253/17 **דבש נ' מדינת ישראל** (2017).

13. דומה שהשיקולים האמורים, בצירוף עברו הפלילי המכביד של מי מהמעורבים, הובילה את בית המשפט קמא לקבוע שלא ניתן לשחרר את אותו מעורב לחלופת מעצר. בשים לב להיעדר האבחנה הרלבנטית בין המשיב לבין יתר המעורבים, בכל הנוגע לעבירת הקשר, וליתר הראיות העומדות כנגד המשיב, לענין עבירות החזקת כלי הפריצה והסעת השוהה שלא כדין; וכן לעברו הפלילי המכביד של המשיב - דומה עניינו דווקא לאותו המעורב שהוחלט להותירו במעצר, ושונה הוא באופן מהותי מעניינו של המעורב, נעדר העבר הפלילי, ששוחרר בתנאים.

14. למשיב עבר פלילי מכביד, אף מהעת האחרונה, והוא שוחרר ממאסר פחות מחודש קודם לביצוע העבירות המיוחסות לו בהליך הנוכחי. כנגד המשיב מאסר על תנאי בר הפעלה, בגין סוג העבירות המיוחסות לו בהליך הנוכחי, והוא ביצע לכאורה את העבירות המיוחסות לו, אגב הפרת החלטת בית המשפט בדבר שלילת רישיונו לנהיגה. נסיבות אלו מובילות למסקנה, לפיה קיים קושי ממשי לתת אמון במשיב, כי לא יבצע עבירות נוספות, ככל שישוחרר ממעצרו. עוד יאמר, כי לא התבקש, וממילא לא הוגש, תסקיר חיובי מאת שירות המבחן, אשר אולי היה בו ללמד על כך שבדעת המשיב להימנע מביצוע עבירות נוספות.

15. מצב הדברים הנוכחי הוא איפוא, כי קיימות כנגד המשיב ראיות לכאורה באשר לביצוע העבירות המיוחסות לו, וכלל הנסיבות מלמדות על מסוכנותו, ועל כך שלא ניתן לתת בו אמון, כי ככל שישוחרר ממעצרו יקפיד שלא לבצע עבירות נוספות. בנסיבות אלו תנאי השחרור שקבע בית משפט קמא אינם צפויים לאיין את המסוכנות האמורה, ואף חיוב המשיב בהפקדת סכומים ניכרים יותר - כהצעת בא כוחו - לא תענה על הנדרש.

16. אשר על כן מתקבל בזה הערר, באופן בו המשיב יישאר במעצר עד תום ההליכים המשפטיים כנגדו.

ניתנה היום, כ"ב אב תשפ"ב, 19 אוגוסט 2022, בהעדר
הצדדים.